

е една суха лъжа. Още по опасна лъжавина е да ги учимъ на лицемѣрие-то.

Кога-то чуемъ нѣкоя новина, трѣба да я не приказваме никому догдѣ ся не увѣримъ добрѣ, и кога я приказваме да не притуряме нѣкакви лъжливи приказки, защото-то ставаме голѣми лъжци.

Ще рѣчемъ, за да испитае обхождание-то на нѣкого, че ще придобиемъ слава, ако ся лъжемъ взаимно; трѣба сѣкога да имаме искренность въ приказки-тѣ си и точна вѣрность въ обѣщанія-та си; защото-то нищо не прави челоуѣка по умразенъ, освѣнъ неиспълненіе-то на обѣщаніе-то си.

Ако честь-тѣ иска да бждемъ вѣрни въ обѣщанія-та си, мъдрость-тѣ иска да не ги струваме никога безъ да испитае сетнина-тѣ: чистосърдечіе-то сѣкога трѣба да е душа-тѣ на разговораніе-то.

ПРАВИЛО II.

За почитъ-тѣ коя-то трѣба да вардимъ въ разговораніе-то си кѣмъ сички-тѣ божественни работи и кѣмъ въ роисповѣданіе-то.

Има нѣкои челоуѣци, кои-то ся сѣкатъ че ся прославятъ каго ся показватъ безвѣрници и укоряватъ въ роисповѣданіе-то. Божіе-то слово имъ е играло; обръщатъ го на мръсенъ и соблазнителенъ смисълъ. Трѣба съ голѣмо вниманіе да отбѣгваме такива безразсѣдни люди; защото-то, лоши-тѣ разговори клѣтви-тѣ, богохуленія-та развалятъ нрави-тѣ. Просташки-тѣ думи трѣба да сѣ изгонени отъ разговора-тѣ; трѣба да отбѣгнуваме внимателно, да не произнасяме безъ разсѣженіе име то Божіе.